

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Det Udcast til Lov „om Gjennemførelsen af Offentlighed og Mundtlighed i Strafferetsfager samt Indførelse af Nævninger i Misgjerningsfager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser“, hvilket i forrige Samling blev forelagt Rigsdagen, gik, som det vil erindres, ud fra den Forudsætning, at den dommende Myndighed saavidt muligt skulde adskilles fra Forvaltningen, og det indeholdt ogsaa forskjellige Anthyndinger om den Maade, hvorpaa man havde tænkt sig dette Princip gennemført, skjøndt den nærmere Udførelse selvfølgelig maatte forbeholdes særlige Love. Det af Folketinget nedsatte Udvalg udtalte nu vel i Almindelighed, at det vil være nødvendigt, at en Række vigtige, særlige Love vedtages, forinden det nævnte Udcast kan ophøies til Lov og hvad der er endnu vigtigere, at flere af Udcastets Bestemmelser maae staae og falde med det Indhold, der gives de særlige Love, men det fandt derhos ved at betragte den paatænkte Retsorganisation, at de Principer, hvorpaa den var bygget, ere sunde og udførlige, at det saaledes er fuldkommen rigtigt, at Rets- og Politivæsenet adskilles, at det sidste styrkes, at Retskredsenes Antal formindskes og at nydannede Rets- og Politikredse falde sammen, endvidere at Administrationen adskilles fra Doms- magten, idet Dommeren dog vedvarende udfører de Forretninger, der, om end af en blandet, dog væsentlig ere af dommende Natur (Auktions-, Skifte- og Fogedforretninger) eller som ikke let kunne overdrages Andre uden store Ulemper og Beføstninger (Pante- og maastee Notarialvæsenet).

Efterat saaledes den af Ministeriet antydede Retsorganisation i alle væsentlige Punkter har vundet Tilslutning hos Folketingsudvalget, har Man gennemført de fremsillede Grundtræk ved at udarbejde Udcast til nogle af de særlige Love, hvis Vedtagelse er en nødvendig

Forudsætning for Nævningelovens Strafftræden. Naar Man nu imidlertid med det Formaal for Die at gennemføre Retspleiens Adskillelse fra Forvaltningen, vender sig til den bestaaende Retsforfatning, saa viser sig her strax en væsentlig Forskjel mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land. I Hovedstaden er den omhandlede Adskillelse allerede forlængst en Kjendsgjerning, og uagtet Vedtagelsen af Nævningeloven ogsaa maa medføre forskellige Forandringer i det kjøbenhavnske Retsvæsen, saa ere disse dog ikke af en saa gennemgribende Betydning, som i det øvrige Land og ville heller ikke i finantsiel Henseende være af en saadan Betydning, at Man ikke skulde kunne danne sig et Overblik over hvorledes den nye Retsordning stiller sig fra dette Synspunkt, inden de i saa Henseende fornødne Forslag foreligge. Ministeriet har derfor, da det ikke var muligt at tilendebringe alle de særlige Lovarbejder, saaledes at de kunde forelægges Rigsdagen i indeværende Samling, troet foreløbig at kunne lade Kjøbenhavn og det Landdistrikt, som i Henhold til § 4 i Udcastet til Nævningeloven skal forenes med denne By under samme Retsorganisation, ude af Betragtning, og derimod at kunne indskrænke sig til for Diebliffet at forelægge Udcast dels til det øvrige Lands Inddeling i Retskredse og den dermed i Forbindelse staaende nærmere Ordning af Doms- magten i disse Kredse, dels til en Ordning af Politivæsenet og de Forvaltningsgrene, som ikke foreslaaes ordnede ved særlige Love, og endelig senere at ville være i Stand til at forelægge et Forslag til Ordningen af Lønningsforholdene under Hensyn saavel til den nye Ordning, der paatænkes indført, som til de hidtil bestaaende Forhold.

Idet nærværende Lovudkast saaledes gaer ud paa at fastsætte Inddelingen af Landet med